

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010376
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3517010376.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému B. N. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 28. marca 2018 odvolania obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24. novembra 2017, sp.zn.1T/167/2017, a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný B. N., nar.XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., prechodne C. B. č. XXXX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

od presne nezisteného času najneskôr však od 09.06.2013 do dňa 28.3.2016 do 18:30 h v C. B. v rodinnom dome č. XXXX ako manžel C. N. pod vplyvom alkoholu, túto opakovane fyzicky napádal, ponižoval tým, že je oplzlo nadával, bránil v užívaní spoločného obydlija, od marca roku 2016 ju finančne obmedzoval tým, že je zakazoval nákup potravín podľa jej potreby, oblečenia pre maloletého syna, nedovoľoval jej opúšťať obydlie bez jeho súhlasu, pričom

- dňa 11.06.2016 zhodil ju na lavicu, začal ju škrtiť, spadla na zem, kde do nej kopal, po čom sa ju snažil hodiť do studne, pričom jej uviedol, že ju zabije, čím jej spôsobil poranenie hlavy, krvné podliatiny po tele a zlomeninu nosa, v dôsledku čoho bola RZP prevezená do nemocnice v Myjave,

- v presne nezistenom čase v lete roku 2016 ju za vlasy vytiahol na dvor rodinného domu a zamkol za ňou dvere, pričom do domu sa dostala až po dvoch hodinách,

- dňa 24.09.2016 ju chytil pod krk a viackrát udrel rukou do oblasti tváre, v dôsledku čoho vyhládala lekárske ošetrenie a utrpela pohmoždenie a modrinu tváre - pod pravým okom, pohmoždenie záhlavia, odreniny na krku vpravo, modriny na horných končatinách,

- dňa 28.03.2017 jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím a fyzicky ju napadal tak, že ju dlaňou ruky udrel do oblasti ľavého líca, následne ju chytil oboma rukami v oblasti ramien a odhodil ju na drevený stolík, na ktorý dopadla chrbtom a následne po tom ako spadla na zem k nej pristúpil a oboma rukami s otvorenými dlaňami ju udrel najmenej 2 krát do oblasti líca, následne ju z podlahy zodvihol a natlačil na skriňu, rukami chytil jej hlavu a najmenej 4-krát s ňou udrel do skrine, na čo sa mu vyšmykla, tento ju pritiahol a opakovane jej udieral hlavu o skriňu, následne sa jej podarilo uvoľniť zo zovretia a utiecť k susedom, odkiaľ zatelefonovala na linku 158, čím jej spôsobil zranenia, ktoré si viackrát vyžiadali

lekárske ošetrovanie, spôsobuje jej fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho u nej vznikla adaptívna porucha so zmiešanou úzkostnou a depresívnou reakciou,

t e d a :

- blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l :

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona účinného k 28.3.2017 s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona účinného k 28.3.2017.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 3, § 36 písm. j/, § 38 ods. 2,3 Tr. zák. účinného k 28.3.2017 na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného k 28.3.2017 sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. účinného k 28.3.2017 sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného B. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24. novembra 2017 sp.zn.1T/167/2017 bol obžalovaný B. N. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času najneskôr však od 09.06.2013 do dňa 28.3.2016 do 18:30 h v C. B. v rodinnom dome č. XXXX ako manžel C. N. pod vplyvom alkoholu, túto opakovane fyzicky napádal, ponižoval tým, že je oplzlo nadával, bránil v užívaní spoločného obydlija, od marca roku 2016 ju finančne obmedzoval tým, že je zakazoval nákup potravín podľa jej potreby, oblečenia pre maloletého syna, nedovoľoval jej opúšťať obydlie bez jeho súhlasu, pričom

- dňa 11.06.2016 zhodil ju na lavicu, začal ju škrtiť, spadla na zem, kde do nej kopal, po čom sa ju snažil hodiť do studne, pričom jej uviedol, že ju zabije, čím jej spôsobil poranenie hlavy, krvné podliatiny po tele a zlomeninu nosa, v dôsledku čoho bola RZP prevezená do nemocnice v C.,

- v presne nezistenom čase v lete roku 2016 ju za vlasy vytiahol na dvor rodinného domu a zamkol za ňou dvere, pričom do domu sa dostala až po dvoch hodinách,

- dňa 24.09.2016 ju chytil pod krk a viackrát udel rukou do oblasti tváre, v dôsledku čoho vyhľadala lekárske ošetrovanie a utrpela pohmoždenie a modrinu tváre - pod pravým okom, pohmoždenie záhlavia, odreniny na krku vpravo, modriny na horných končatinách,

- dňa 28.03.2017 jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím a fyzicky ju napadal tak, že ju dlaňou ruky udrel do oblasti ľavého líca, následne ju chytil oboma rukami v oblasti ramien a odhodil ju na drevený stolík, na ktorý dopadla chrbtom a následne po tom ako spadla na zem k nej pristúpil a oboma rukami s otvorenými dlaňami ju udrel najmenej 2 krát do oblasti líca, následne ju z podlahy zodvihol a natlačil na skriňu, rukami chytil jej hlavu a najmenej 4-krát s ňou udrel do skrine, na čo sa mu vyšmykla, tento ju pritiahol a opakovane jej udieral hlavu o skriňu, následne sa jej podarilo uvoľniť zo zovretia a utiecť k susedom, odkiaľ zatelefonovala na linku 158, čím jej spôsobil zranenia, ktoré si viackrát vyžiadali lekárske ošetrenie, spôsobuje jej fyzické a psychické utrpenie, v dôsledku čoho u nej vznikla adaptívna porucha so zmiešanou úzkostnou a depresívnou reakciou.

Za tento trestný čin bol obžalovaný B. N. odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pre výkon ktorého bol obžalovaný zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu okresný súd uložil podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním prokurátora okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len prokurátor) pre nesprávnosť výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného a odvolaním obžalovaného pre nesprávnosť výroku o vine a treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania namietol správnosť výroku o vine a treste predmetného rozhodnutia, nakoľko súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., pričom s rozhodnutím súdu s právnou kvalifikáciou skutku a následnom uložení trestu podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. sa nestotožňuje. Prokurátor poukázal na výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol prejednávaný za obdobie od 30.04.2014 do 27.07.2017 za dva priestupky na úseku cestnej dopravy. Z výsledkov dokazovania je zrejmé, že obžalovaný B. N. páchal skutok v presne nezisteného času najneskôr od 09.06.2013 do 28.03.2016. Prokurátor poukázal na ustanovenie § 208 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. podľa ktorého sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 závažnejším spôsobom konania. Podľa § 138 písm. b/ Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas. Konanie obžalovaného podľa názoru prokurátora bolo potrebné kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a následne obžalovanému bolo potrebné ukladať aj trest odňatia slobody podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/, písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom vo veci a obžalovanému B. N. uložil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

K dôvodom odvolania prokurátora sa obžalovaný B. N. do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadril.

Obžalovaný B. N. v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu poukázal predovšetkým na skutočnosť, že výpoveď C. N. považuje za absolútne nehodnovnú, a to vzhľadom na preukázateľné rozpory v jej svedeckých výpovediach. Poukázal najmä na tú skutočnosť, že vypovedala nepravdu ako svedok aj po zložení prísahy, na ktorú niekoľkokrát poukázal na hlavnom pojednávaní okresného súdu. Obžalovaný má za to, že vzhľadom na jej nehodnovnosť nemá znalecký posudok PhDr. Andreja Benkoviča žiadnu výpovednú hodnotu ako dôkaz v tomto konaní, nakoľko on sám uviedol, že jeho znalecký posudok vychádza z 80 % najmä z pohovoru s poškodenou a z 20 % z ďalších dôkazov. Poukázal aj na to, že C. N. má za sebou už 3 neúspešné, konfliktné vzťahy a rozsiahlu drogovú minulosť, ktoré mohli mať zásadný vplyv na jej psychický a fyzický stav v čase vykonávania znaleckého dokazovania predmetným znalcom, a teda aj zásadný vplyv na závery znaleckého dokazovania. Ďalej poukázal na to, že C. N. žije záhalčivým životom, pričom jediným zdrojom príjmu bol až do vzatia do väzby samotný obžalovaný. C. uviedol, že tvrdenia C. N. potvrdila len jej matka C. D.. Aj tá uviedla, že iba jedenkrát mala byť svedkom jeho priameho útoku na C. N., v mesiaci jún

2016, kedy ju chcel údajne hodiť do studne. Svedkom tohto konania mala byť aj svedkyňa K. A. a svedok K. T.. Svedkyňa K. A., najbližšia priateľka C. N. sice v prípravnom konaní tvrdila, že sa ju obžalovaný snažil hodiť do studne, ale na súde už nebola schopná žiadnej súvislej výpovede k žalovanému skutku. Ďalší svedok K. T. k danému skutku vypovedal, že obžalovaný sa nikoho nesnažil hodiť do studne, len si s C. N. nadávali a navzájom sa fackali. Má za to, že žiadnym spôsobom sa nepodarilo preukázať, že by mal obžalovaný C. N. akýmkoľvek spôsobom fyzicky napádať, ponižovať ju, finančne obmedzovať, zakázať jej opúšťať obydlie. E. konflikty, ktoré v ich rodine boli, vznikali po ich vzájomných roztržkách a verbálnych útokoch, kde si obaja oplzlo nadávali, vymieňali si názory a fackali sa navzájom. Medzi ním a C. N. nešlo o žiadne domáce násilie, išlo len o konfliktné spolužitie ich ako manželov, v dôsledku toho, že sa nestarala o deti. Obžalovaný je toho názoru, že sa nad akúkoľvek pochybnosť nepodarilo preukázať to, že došlo k spáchaniu trestného činu. Ďalej uviedol, že v prípade, ak by aj odvolací súd bol toho názoru, že došlo k spáchaniu trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby je presvedčený, že žalovaný skutok by bolo možné nanajvyš kvalifikovať len ako trestný čin podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., a nie v zmysle ustanovenia § 208 ods. 3 písm. d/ Tr. zák., a to s poukazom na rozsudok veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 17.12.2014 sp.zn.15Tdo 887/2014. Obžalovaný v tejto súvislosti uviedol, že v uvedenom rozsudku sa súd podrobne zaoberal trestným činom týrania osoby žijúcej v spoločnom obydli a posudzoval otázku, či v prípade tohto trestného činu ide o pokračovací, resp. trváci trestný čin. Obžalovaný poukázal na to, že veľký senát v tomto rozhodnutí zjednotil odlišné názory na danú problematiku a vyslovil názor, že sa jedná o trváci trestný čin. Pre trváci trestný čin je typické jeho súvislé páchanie, nerozdeľujúce sa na čiastkové útoky, teda kde páchatel' vyvoláva protiprávny stav a následne ho udržuje. Pri trestnom čine týrania blízkej a zverenej osoby trvajúcom dlhšiu dobu teda musí v zásade stav negatívnych pocitov, vnútornej nepohody a obáv pretrvávať, aj keď tento môže byť vyvolaný čiastkovými útokmi udržiavujúcimi, či predlžujúcimi tento trvalý stav, a to až do okamihu jeho skončenia. V danom prípade však tomu tak nebolo, nakoľko samotná C. N. ako aj svedkovia vo svojich výpovediach potvrdili, že aj keď by pripustili, že ak aj došlo k nejakým konfliktom, tak po konflikte sa vrátila situácia v rodine vždy do normálu, rodina fungovala tak ako mala. Boli aj pravidelné obdobia, keď žili v harmónii. Z tohto hľadiska právna kvalifikácia daného skutku tak ako je uvedená v napadnutom rozsudku a aj v obžalobe neobstojí. V zmysle uvedeného by nebolo teda na mieste kvalifikovať prípadne protiprávne konanie obžalovaného v zmysle § 208 ods. 3 písm. d/ Tr. zák., teda, že k spáchaniu žalovaného skutku malo dôjsť závažnejším spôsobom konania- po dlhší čas a to s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., nakoľko ide o trváci trestný čin, pre ktorý sa vyžaduje vyvolanie protiprávneho stavu a jeho udržiavanie bez prerušenia. Jeho konanie teda možno posudzovať nanajvyš ako samostatné skutky trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 Tr. zák. V prípade, že by odvolací súd neakceptoval právny názor vyjadrený v rozsudku Českej republiky z dôvodu, že ide o rozsudok iného štátu, a nie rozsudok Slovenského súdu, tak poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.5To/6/2012, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal aj z nálezu Ústavného súdu Českej republiky, čo vyslovene v ňom uviedol. Obhajca obžalovaného z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne sám vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodzuje podľa § 285 písm. a/ Tr. por., respektíve alternatívne navrhol, aby odvolací súd kvalifikoval žalovaný skutok ako trestný čin podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. a v rámci tejto zákonnej trestnej sadzby mu uložil trest na jeho dolnej hranici.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor písomne vyjadril, v ktorom uviedol, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné. Poukázal na to, že poškodená C. N. v prípravnom konaní a aj pred súdom podrobne opísala konanie obžalovaného. K otázke vierohodnosti výpovede poškodenej sa vyjadril na hlavnom pojednávaní i znalec z odboru psychológia, ktorý konštatoval, že nezistil u poškodenej zvyraznenú tendenciu zveličovať, zľahčovať alebo zatajovať prežité udalosti. Ďalej prokurátor uviedol, že aj v konaní pred súdom boli vypočutí svedkovia I. J., I. J., W. B., K. T., ktorí sa vyjadrovali k osobe poškodenej ako aj vzťahu obžalovaného a poškodenej. Títo svedkovia však neboli prítomní v každodennom spolužití obžalovaného a poškodenej. Jedinou osobou, ktorá žila v spoločnej domácnosti, respektíve vo dvore s obžalovaným a poškodenu je práve matka poškodenej C. D.. Táto vypovedala na hlavnom pojednávaní aj v tom smere, že chce zostať nestranná, no napriek tomu vypovedala, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu sa k poškodenej správal agresívne. Nemožno opomenúť závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetia psychiatria na obžalovaného. Z tohto vyplýva, že obžalovaný B. N. v čase spáchania skutku trpel a aj v súčasnej dobe trpí syndrómom závislosti od alkoholu. Závislosť od alkoholu je u neho v plne rozvinutom štádiu. Je neschopný dlhodobo abstinovať, má vysokú toleranciu alkoholu, je konfliktogénny a správa sa agresívne. Nad užívaním

alkoholu a experimentovaním s kanabíoidmi došlo k depravácii jeho osobnosti. Došlo k úbytku vyšších citov afektívnej iritabilite a oplošteniu vyšších emócií. Prokurátor má za to, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav veci, bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov tvoriacich ucelenú reťaz preukazujúcu vinu obžalovaného, a to jednak výpoveď poškodenej C. N., lekárske správy zadovážené na poškodenú a znalecké dokazovania na obžalovaného a poškodenú. Rovnako i nepodmienečné uloženie trestu odňatia slobody je v súlade s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zák., pričom tento považuje za zákonný a dôvodný. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom odvolania prokurátora.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhli, aby odvolací súd s poukazom na bod 1 odôvodnenia odvolania zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v celom rozsahu a následne sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaný sa spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. a/ Tr. por., respektíve alternatívne s poukazom na bod 2 odôvodnenia odvolania navrhol, aby odvolací súd kvalifikoval žalovaný skutok ako trestný čin podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. a v rámci tejto trestnej sadzby uložil jeho trest na jeho dolnej hranici.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 28. marca 2018 na podklade podaného odvolania prokurátorom a obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchmi svedkov L. S. (najlepšej priateľky poškodenej C. N.), ktorá podľa vyjadrenia obžalovaného má vedomosť o ich spolužití a C. C., ktorý podľa vyjadrenia obžalovaného ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti, kde žil spolu s C. N., k nim často chodieval a oboch ich poznal, krajský súd tento návrh obžalovaného zamietol, nakoľko v predmetnom trestnom konaní bol rozsiahlym dokazovaním okresného súdu náležite zistený skutkový stav veci, pričom vypočutie uvedených svedkov vzhľadom na už vykonané dokazovanie podľa názoru krajského súdu nie je podstatné. Ich výsluchmi by sa v podstate konanie a rozhodnutie v merite veci len zbytočne predĺžilo.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného B. N., o výpoveď svedkyne C. N., ktorá má procesné postavenie i poškodenej, o výpovede svedkov C. D., K. A., O. J., K. T., I. J., I. J., W. B., o výpoveď znalca z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia a klinická psychológia detí PhDr. Andreja Benkoviča, o znalecký posudok znalkyne MUDr. Slávkovej Lenerovej č.27/2017 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý bol v súlade s § 268 ods. 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní okresného súdu prečítaný so súhlasom obžalovaného a prokurátora, ako aj oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré podrobne poukázal a na ich podklade akceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam. Pokiaľ ide o skutkové zistenia v uvedenej veci krajský súd sa so závermi okresného súdu v celom rozsahu stotožnil. Okresný súd na základe náležite zisteného skutkového stavu veci však dospel k nesprávnym právnym záverom (nesprávne právne posúdil skutok), pričom napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.). Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd mal predmetný skutok právne kvalifikovať podľa ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. účinného ku dňu 28.03.2017 s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. účinného ku dňu 28.03.2017, a nie podľa ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. Na základe nesprávnej právnej kvalifikácie skutku okresný súd pochybil aj vo výroku o treste, keďže druh a jeho výmeru obžalovanému B. N. ukladal podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., avšak správne ho mal ukladať podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. účinného k 28.03.2017.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že výpoveď C. N. považuje za absolútne nehodnovernú, a to vzhľadom na preukázateľné rozpory v jej svedeckých výpovediach a skutočnosť, že poškodená vypovedala nepravdu ako svedok aj po zložení prísahy, na ktorú niekoľkokrát poukázal na hlavnom pojednávaní okresného súdu a vzhľadom na jej nehodnovernosť nemá znalecký posudok PhDr. Andreja Benkoviča žiadnu výpovednú hodnotu ako dôkaz v tomto konaní, krajský súd uvádza, že poškodená C. N. v prípravnom konaní a aj konaní pred súdom podrobne opísala konanie obžalovaného. K otázke vierohodnosti výpovede poškodenej sa vyjadril na hlavnom pojednávaní i znalec z odboru psychológia PhDr. Andrej Benkovič, ktorý konštatoval, že nezistil u poškodenej zvýraznenú tendenciu zveličovať, zľahčovať alebo zatajovať prežité udalosti. Znalec PhDr. Andrej Benkovič na hlavnom pojednávaní uviedol, že vo svojom znaleckom posudku sa jednoznačne vyjadril k fyzickému i psychickému utrpeniu, príkoriu v zmysle syndrómu týranej osoby. Znalec potvrdil, že konaním obžalovaného bolo poškodenej C. N. spôsobované fyzické a psychické utrpenie a rozvinul sa u nej syndróm týranej osoby. O správnosti znaleckého posudku nevznikli žiadne pochybnosti, preto sa nie je možné stotožniť s konštatovaním obžalovaného, že výpoveď poškodenej nie je hodnoverná a znalecký posudok nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Výpoveď poškodenej navyše dopĺňa výpoveď svedkyne C. D. (matky poškodenej), ktorá žila v spoločnej domácnosti, respektíve vo dvore s obžalovaným a poškodenou. D. C. D. na hlavnom pojednávaní okresného súdu potvrdila vo svojej výpovedi, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu k poškodenej správal agresívne. Zo záverov znaleckého posudku č.27/2017 znalkyne MUDr. Slávky Lenerovej z odboru zdravotníctva, odvetia psychiatria vyplýva, že obžalovaný B. N. v čase spáchania skutku trpel a aj v súčasnej dobe trpí syndrómom závislosti od alkoholu. Netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Závislosť od alkoholu je u neho v plne rozvinutom štádiu. Obžalovaný je neschopný dlhodobo nechránene abstinovať, má vysokú toleranciu alkoholu, z dôvodu jeho frekventného pitia je jeho manželstvo disharmonické, pod vplyvom alkoholu je konfliktogénny, správa sa agresívne, je verbálne, ale aj brachiálne agresívny. Na spáchanie trestného činu náhľad nemá a taktiež absentuje náhľad na syndróm závislosti od alkoholu. Nad užívaním alkoholu a experimentovaním s kanabínoidmi došlo k depravácii jeho osobnosti. Došlo k úbytku vyšších citov, afektívnej iritabilite a oplošteniu vyšších emócií. Vzhľadom na vysokú toleranciu alkoholu u obžalovaného, prejavy opitosti u neho boli až tak markantné, preto znalkyňa rozpoznávacie schopnosti obžalovaného hodnotila ako plne zachované. Ovládacie schopnosti obžalovaného boli čiastočne znížené, ale len vo forenzne nevýznamnej miere. Znalkyňa vo svojom znaleckom posudku obžalovanému B. N. navrhla uložiť protialkoholické liečenie ústavnou formou.

K námietke obžalovaného B. N., že v danom prípade sa jedná o trvajúcí trestný čin, senát krajský súd dospel k záveru, že v pri uvedenom trestnom čine sa jedná o pokračovací trestný čin v zmysle legálnej defície upravenej v ustanovení § 122 ods. 10 Tr. zák. s prvkami trváceho, ale len vo vzťahu k následku konania páchatel'a tohto trestného činu (len následok trestného činu podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. vykazuje prvky trváceho trestného činu). Senát krajského súdu sa z uvedeného dôvodu nestotožnil s uvedenou námietkou obžalovaného.

Krajský súd po splnení si prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že predmetný skutok je potrebné právne kvalifikovať podľa ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. účinného k 28.03.2017 s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. účinného k 28.03.2017. Vzhľadom ku skutočnosti, že k dokonaniu predmetného skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu došlo dňom 28.03.2017, bolo povinnosťou okresného súdu predmetný skutok právne kvalifikovať podľa Trestného zákona platného a účinného v čase dokonania uvedeného skutku. Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou okresného súdu, ktorý predmetný skutok právne kvalifikoval podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Krajský súd vzhľadom k vyššie uvedenej skutočnosti dospel k záveru, že konanie obžalovaného naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. účinného k 28.03.2017 s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. účinného k 28.03.2017, v ktorom zákon ustanovuje rovnakú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 7 rokov a hornou hranicou vo výmere 12 rokov. Obžalovaný B. N. svojim protiprávnym konaním blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania- po dlhší čas.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému B. N., krajský súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a na druhej strane nezistil u obžalovaného žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Odvolací súd v predmetnej trestnej veci žiadne iné poľahčujúce okolnosti a ani priťažujúce okolnosti nezistil.

Krajský súd obžalovanému B. N. uložil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. účinného k 28.03.2017 trest odňatia slobody na samej dolnej zákonom upravenej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov nepodmienečne. Takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukládanie trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Obžalovaného B. N. súčasne podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného k 28.03.2017 zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný nebol vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd taktiež uložil obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. účinného k 28.03.2017 ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, keďže obžalovaný spáchal trestný čin násilnej povahy voči blízkej osobe a vzhľadom na osobu obžalovaného možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať a obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu, pričom znalkyňa MUDr. Slávka Lenerová obžalovanému navrhla uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom spôsobom ako je uvedené pod bodom I. tohto rozsudku.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, a preto odvolanie obžalovaného B. N. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (výrok uvedený pod bodom II. tohto rozsudku odvolacieho súdu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.